

[Ludvigsen.]

vedtaget i Rigsdagen for Aaret 1932. Det gaar ud paa, at alle, der driver Fiskeri fra Færøerne, kan give Underpant i Fangsten for det kommende Aar for Laan, der ydes til Udrustning og Drift af Fiskefartøjer. Forslaget har været behandlet af det færøske Lagting og er anbefalet af dette, ligesom Amtmanden og det ærede Medlem, der er valgt til at repræsentere Færøerne her i dette høje Ting, Hr. Samuelsen, har anbefalet Forslaget til Vedtagelse igen i Aar. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsi-ge vor Medvirkning til Lovforslagets hurtige Behandling i dette høje Ting.

Vanggaard: Ganske enslydende med Forslaget fra i Fjor er dette Lovforslag nu ikke, men under Hensyn til de Oplysninger, som den højtærede Justitsminister gav ved Forslagets Fremsættelse, den Meddelelse, Repræsentanten for Færøerne gav, kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Lovforslagets hurtige Fremme.

Ole Bjørn Kraft: Mit Parti tiltraadte i Fjor dette Lovforslag ud fra den Betragtning, at de ekstraordinære Tilstande, som herskede, nødvendiggjorde dets Gennemførelse, men vi understregede, at vor Tilslutning ogsaa var betinget af, at Situationen var saa ekstraordinær, som Tilfældet var. Imidlertid er der ingen Grund til at tro, at de Grunde, som førte til, at vi kunde tiltræde Lovforslaget, er blevet ændret. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Fornylse af den nugældende Lov.

Aksel Larsen: Vort Parti kan ikke tiltræde det forelagte Lovforslag. Vi betragter det som et Udtryk for, at det erkendes, at de færøske Fiskere ikke kan klare sig; men det er ikke nogen Udvej at anvise fattige Fiskere, at man tillader dem at pantsætte deres Fangst for det kommende Aar. Vi anser det for nødvendigt, hvis Fiskerne paa Færøerne skal hjælpes, at det gøres paa anden Maade, og agter at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Den ærede sidste Taler tager fejl. Det er ikke Laan til Fiskerne, der her søges, men det er Laan til dem, som skal udsende Fiskefartøjerne for at kunne faa sat det hele i Gang. Fiskerne faar deres Andel, naar de kommer hjem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Anerkendelse og Fuldbgyrdelse af udenlandske Domme).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 197).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære til det høje Tings Velvillie at anbefale det af det høje Landsting vedtagne Forslag til Lov om Ændring i Loven om Retsplejen. Lovforslagets Hensigt er at tilvejebringe ensartede og fyldestgørende Regler indenfor de nordiske Lande angaaende Fuldbgyrdelse af Domme, der er afsagt i et af de andre Lande. Konventionen desangaaende er underskrevet i København den 16. Marts 1932, og den er allerede ratificeret af Finland, Island og Norge. Sverige har vel ikke ratificeret Konventionen, men den er godkendt af Rigsdagen.

Der har i denne Sag været nogen Uenighed. Efter Konventionsforslaget, som Justitsministeriet har sluttet sig til, skal det være saaledes, at de fremmede Retsafgørelser kunde lægges til Grund her i Danmark, hvis der enten foreligger en Overenskomst herom med den paagældende fremmede Stat, eller den fremmede Stat paa sin Side respekterer danske Retsafgørelser, saaledes at der foreligger Gensidighed. Det staaende Retsplejeudvalg har været af en anden Mening og har ønsket, at naar der ikke forelaa nogen Overenskomst, skulde det bero paa Domstolenes Afgørelse, hvorvidt og i hvilket Omfang udenlandske Retsafgørelser og Forlig skulde have bindende Virkning her i Riget.

I det høje Landsting var der nogen Tvivl. Den overvejende Stemning var dog straks for at slutte sig til det af mig fremsatte Forslag, men man ønskede at høre Retsplejeudvalget og fra det faa en nærmere Begrundelse for dets fra mit Forslag afvigende Mening. Der blev derfor nedsat et Udvalg i Landstinget. Jeg skrev til Retsplejeudvalget, og det Svar, jeg fik, blev